ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου **1946** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **8**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Ἀ. Ν. 821. Περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων κλπ. διὰ τὴν στέγασιν τῶν μελῶν τῆς Συμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς Παρατηρητῶν διὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐκλογάς. 1

Ἀ. Ν. 823. Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ὑποφάσεων τῶν ἐπδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῶν πλουτησάντων. 2

Ν. 824. Περὶ ἐπιβολῆς ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν. 3

Ἀ. Ν. 825. Περὶ ὁρισμοῦ συντελεστῶν καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν ἐκ φόρων. 4

Ἀ. Ν. 826. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων διατάξεων. 5

Ἀ. Ν. 827. Περὶ διαρρυθμίσεως ἀπαιτήσεων ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων, βάσει τοῦ Νόμου 118. 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 821.

Περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων κλπ. διὰ τὴν στέγασιν τῶν μελῶν τῆς συμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς Παρατηρητῶν διὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐκλογάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Διὰ τὴν οἴκησιν τῶν μελῶν τῆς Συμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς Παρατηρητῶν διὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐκλογὰς ὡς καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν, τὴν στέγασιν καὶ τὴν ἐπίπλωσιν τῶν Γραφείων αὐτῶν καὶ ἐν γένει τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίταξις τῆς χρήσεως ἀκινήτων κενῶν ἢ μή, ὡς καὶ ἐπιχειρήσεων, ἐπίπλων, σκευῶν, αὐτοκινήτων καὶ παντὸς ἐν γένει χρησίμου ὑλικοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐπίταξις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτουμένων Γενικῶν Διοικητῶν, Νομαρχῶν ἢ Ἐπάρχων καὶ κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν κρίσιν.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτάξεως, τοῦ καθορισμοῦ καὶ πληρωμῆς τῆς ἕνεκα τῆς ἐπιτάξεως ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου συναφοῦς πρὸς τὰς ἐπιτάξεις ταύτας ζητήματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, τοῦ ἄρθρου 5 παραγρ. 1 καὶ 3, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 7 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 1376)44 «περὶ ἐπιτάξεως ἀκινήτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν», ὡς προϊσταμένου τῆς στεγαζομένης ὑπηρεσίας νοουμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ, Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τῶν κατὰ τόπους Γενικῶν Διοικητῶν, Νομαρχῶν ἢ Ἐπάρχων δύναται νὰ ἐπιτάσσωνται παντὸς εἴδους ἀκίνητα μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπίπλων καὶ σκευῶν πρὸς στέγασιν τῶν ἀποστεγασθησομένων συνεπείᾳ τῶν ἐνεργηθησομένων δυνάμει τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἐπιτάξεων, προσώπων. Ἡ στέγασις τῶν προσώπων τούτων διενεργεῖται ἄνευ περιορισμοῦ τινος μὴ ἰσχυουσῶν ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 484)45 «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων δημιουργηθεισῶν ἀναγκῶν στεγάσεως».

4. Ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ἕνεκα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐνεργουμένων ἐπιτάξεων, αἱ πρόσθετοι ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἐν γένει μεταξὺ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐπίταξις καὶ τοῦ καθ' οὗ αὕτη δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945.

5. Κυροῦνται αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι ὑπὸ οἱασδήποτε Ἀρχῆς ἐπιτάξεις πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένου σκοποῦ, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτάξεων τούτων αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Πᾶσα δαπάνη σχετικὴ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγγράφονται αἱ οἰκεῖαι πιστώσεις ἐνεργούμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

7. Πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 823.

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων τῆς φορολογίας τῶν πλουτησάντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182) 1945 «περὶ εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων» Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, δημοσιευθεῖσαι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945, δύνανται ν' ἀναθεωρηθῶσι, λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἢ λόγῳ κακῆς τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἐκτιμήσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον διαδίκου, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ φορολογουμένου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως κατατίθεται ἐπὶ ἀποδείξει ἢ κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Γραμματέα τῆς ἐκδούσης τὴν ἀπόφασιν Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς μετὰ τῆς πράξεως ἐγχειρίσεως κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος εἰς τὸν ἀντίδικον, ὑπὸ μὲν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 παραγρ. 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παραγρ. 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1110)1944, ὑπὸ δὲ τοῦ φορολογουμένου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Γραμματέα καταθέσεως τοῦ δικογράφου.

2. Ἡ αἴτησις ἀναθωρήσεως ἐκδικάζεται ὑπὸ τῆς ἐκδούσης τὴν ἀπόφασιν, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων τοῦ ἄρθρου 5 Ἀναγκ. Νόμου 182) 1945, συντιθεμένης ὅμως κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ μελῶν μὴ συμπραξάντων εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις.

3. Ἐὰν καθίσταται ἀδύνατος ἢ δυσχερὴς ἡ συγκρότησις τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα ἢ ἐὰν συντρέχῃ εἰς τῶν ἐν ἄρθρῳ 3(παράγραφος 6 ἐδάφιον 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶ προσόδων ἀναφερομένων λόγων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶ Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ το φορολογουμένου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ παραπέμψῃ τὴ ὑπόθεσιν πρὸς ἐκδίκασιν εἰς Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπὴν παρ τῇ αὐτῇ ἢ παρ' ἑτέρᾳ Οἰκονομικῇ Ἐφορίᾳ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως δέον νὰ διαλαμβάνῃ ὅλα τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη, μὴ ἐπιτρεπ μένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς ὑποβολῆς νέων λόγων ναθεωρήσεως δι' ἐγγράφων προτάσεων καὶ ὑπομνημάτων.

2. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη δικαιοῦνται τρεῖς τοὐλάχιστα ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου νὰ προσαγάγωσι κ νέα ἀποδεικτικὰ μέσα ὡς καὶ νὰ καταθέσωσι ἔγγραφα ὑπ μνήματα, δι' ὧν ἀναπτύσσονται οἱ λόγοι ἀναθεωρήσεως ἢ παρουσιάζονται οὗτοι.

Ἄρθρον 4.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀσκουμένη ἐκ μέρους τοῦ φορ λογουμένου εἶναι ἀπαράδεκτος ἂν δὲν προσαρτῶνται εἰς τ τήν, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 5 Ἀναγ Νόμου 182)1945, ὡς αὕτη προσετέθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 Ἀ Νόμου 720)1945 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσει φορολογικῶν τινων Νόμων» γραμματίου τοῦ Ταμείου Πα καταθηκῶν καὶ Δανείων, καὶ α) τῶν διπλοτύπων τοῦ ἀρμ δίου Δημοσίου Ταμείου περὶ καταβολῆς τοὐλάχιστον τοῦ ἑν τρίτου τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησι καταλογισθέντος φόρου, β) γραμματίου τοῦ Ταμείου Π καταθηκῶν καὶ Δανείων καταβολῆς παραβόλου δέκα ἐπὶ τ ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ φόρου τοῦ ἀν λογοῦντος εἰς τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐ τροπῆς, ἧς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, καταλογισθὲν ποσὸν ρολογητέας ὕλης καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, εἰς ὁποῖον ζητεῖ διὰ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως νὰ περιορι ἡ ὑποχρέωσίς του.

Τὸ κατὰ τὴν περίπτωσιν β' παράβολον ἐν ἀπορρίψει αἰτήσεως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ ἀποδοχῆς ταύτης ἐξ ὁλοκλήρου ὡς καὶ ἐπὶ παραιτήσεως ἀπ' αὐτῆς πάσης συζητήσεως, ἀποδίδεται.

Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως ἀποδί ται μέρος τοῦ παραβόλου καθοριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκτιμῶσα τὰ στοιχεῖα τοῦ κέλλου ὡς καὶ τὰς ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς λαμβανομένας π ροφορίας κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 720)1945 δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀναθεώρησιν, χωρὶς ὅμως ἐν τῇ περιπ σει ταύτῃ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑπὸ τῆς Φορολογικῆς πιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 προσδι σθὲν ποσόν.

Ἐὰν ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου καὶ τῶν ἰδίων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς πληροφοριῶν τεκμαίρεται ἢ ἁπλῶς πιθανολογῆται ἡ ἀπόκτησις μείζονος φορολογητ ὕλης ἐκείνης τὴν ὁποίαν καθώρισεν ἡ Φορολογικὴ Ἐπιτροπ ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἐκδικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτο σα τὴν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἀναπέμπει συγχρόνως τὴν ὑπ θεσιν εἰς τὴν Φορολογικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἐκτιμῶσα τ ὑπ' ὄψιν της τιθέμενα στοιχεῖα καὶ τὰς ἰδίας τῶν μελῶν αὐτ πληροφορίας προσδιορίζει τὸ εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου καὶ ἐ τῶν στοιχείων τούτων τεκμαιρόμενον τυχὸν ἐπὶ πλέον φορ λογητέον ποσόν, ἀκολουθουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διαδικ σίας τῶν ἄρθρων 3 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)4

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΡΕΝΤΗΣ

---

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 824.

Περὶ ἐπιβολῆς ἐγγύου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐλαιῶν παραγομένου ἐλαίου.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρος καθορίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἀκαθαρίστου παραγωγῆς ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, καταβάλλεται δὲ εἰς χρῆμα κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρου εἶναι πᾶν πρόσωπον, φυσικὸν ἢ νομικόν, τὸ ὁποῖον παράγει καὶ συγκομίζει ἔλαιον ἐξ ἰδιοκτήτων ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως κατεχομένων ὑπ' αὐτοῦ ἐλαιοδένδρων.

2. Ἐπὶ πωλήσεως ἠρτημένης ἢ μελλούσης ἐσοδείας ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι ὁ ἀγοραστὴς τοῦ ἐλαιοκάρπου. Ἐπὶ πωλήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου μετὰ τὴν συλλογὴν καὶ πρὸ τῆς ἐκθλίψεως αὐτοῦ, ὑπόχρεως εἶναι ὁ πωλητής, συνευθυνομένου ἀλληλεγγύως μετὰ τούτου καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἐξομοιοῦται πρὸς πώλησιν καὶ πᾶσα ἄλλη μεταβίβασις λόγῳ ἐπαχθοῦς ἢ χαριστικῆς αἰτίας, θεωρουμένου ὡς πωλητοῦ τοῦ μεταβιβάζοντος καὶ ὡς ἀγοραστοῦ τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ μεταβίβασις.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ φορολογικὸς συντελεστής, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου παραγωγῆς εἰς ὀκάδας ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν ἑκάστου ὑπογρέου, ὁρίζεται κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα:

Κλιμάκιον παραγωγῆς	Φορολογικὸς συντελεστὴς κλιμακίου	Φόρος κλιμακίου	Σύνολον παραγωγῆς	Σύνολον φόρου
Ὀκάδες	ο/ο	Ὀκάδες	Ὀκάδες	Ὀκάδες
150	—	—	150	ἀφορολόγητοι
150	5	7 1/2	300	7 1/2
250	7	17 1/2	550	25
300	9	27	850	52
400	11	44	1.250	97
500	13	65	1.750	162

Ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὰς 1.750 ὀκάδας τμήματος τῆς παραγωγῆς ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 15 ο/ο.

2. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ συντελεσταὶ τοῦ φόρου δὲν προσαυξάνονται διὰ προσθέτων ποσοστῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ εἰδικῶν ταμείων, ὀργανισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐν γένει ἢ ὑπὲρ οἱουδήποτε ἄλλου σκοποῦ, γενικοῦ ἢ τοπικοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ ὀφειλόμενος ὑπὸ ἑκάστου ὑποχρέου παραγωγοῦ φόρος καθορίζεται εἰς ὀκάδας ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν διὰ φορολογικῶν καταλόγων συνασσομένων κατὰ περιφέρειαν Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ κατὰ περιφερείας εἰδικῶς καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου φορολογικῶν διαμερισμάτων.

2. Διὰ τὴν εἰς χρῆμα βεβαίωσιν τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένου φόρου προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας, εἰδικὴ τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν εἴτε ἐνιαία καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν εἴτε καὶ διάφορος κατὰ περιφερείας ταύτης ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν ὡς πρὸς τὴν τιμήν, τὴν ποιότητα κλπ. τοῦ ἐλαίου.

3. Ὁ φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς δραχμὰς διὰ χρηματικῶν καταλόγων καταρτιζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταχθέντων φορολογικῶν καταλόγων καὶ τῆς προσδιοριζομένης τιμῆς τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν.

4. Συντρεχουσῶν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ μεταβάλληται ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσδιοριζομένη τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐνεργεῖται προσαρμογὴ τοῦ τυχὸν βεβαιωθέντος φόρου πρὸς τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον προσδιοριζόμενα νέας τιμάς, κατὰ τὰ διὰ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικώτερον ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

Ἡ προσαρμογὴ αὕτη δύναται νὰ ἀφορᾷ εἴτε μόνον τὸν βεβαιωθέντα καὶ μὴ καταβληθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν φόρον εἴτε καὶ τὸν καταβληθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως ταύτης φόρον.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ καθ' οἱονδήποτε χρόνον ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ νὰ προβῇ εἰς συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνήκοντος φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν εἰς βάρος παραλειφθέντων ὑποχρέων ἢ εἰς βάρος ὑπαχθέντων εἰς φόρον ἐπὶ παραγωγῆς κατωτέρας τῆς πραγματικῆς των τοιαύτης. Τὰ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

2. Τὰ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς φορολογίας τυχὸν βεβαιούμενα ποσὰ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν λογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ γίνεται ἡ βεβαίωσις.

3. Τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι ὑπερημερίας δὲν καταλογίζονται προκειμένου περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους. Αἱ διατάξεις ὅμως τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βεβαιουμένων μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς φορολογίας ποσῶν φόρου.

Ἄρθρον 6.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται, ὅπως ἀμελῆται ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν προκειμένου περὶ περιφερειῶν μικρᾶς καὶ δυσαναλόγου πρὸς τὰς ἐν γένει δαπάνας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου, παραγωγῆς ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν.

2. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀπαλλάσσωνται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οἱ παραγωγοὶ ἢ ὡρισμέναι κατηγορίαι παραγωγῶν περιφερειῶν, αἵτινες ὑπέστησαν ἀποδεδειγμένως σημαντικὰς ζημίας ἐκ βομβαρδισμοῦ ἢ πυρκαϊᾶς ἢ δηώσεως ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον ἢ ἐκ γεγονότων ἀναγομένων εἰς τὰς ἐμφυλίους ἔριδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φόρος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιβάλλεται ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν τῶν διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ μεταφερομένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῆς παραγωγῆς αὐτῶν.

2. Ὡς βρώσιμοι ἐλαῖαι νοοῦνται ἐν τῷ παρόντι αἱ διατιθέμεναι ἐν γένει εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς βρῶσιν, ἀσχέτως τρόπου καὶ μέσων συντηρήσεως αὐτῶν.

3. Προκειμένου περὶ τῶν νήσων, ἑκάστη νῆσος μετὰ τῶν παρακειμένων καὶ διοικητικῶς ὑπαγομένων εἰς ταύτην νησίδων ἀποτελεῖ ἴδιον φορολογικὸν διαμέρισμα. Προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν περιφερειῶν τῆς Ἐπικρατείας, τὰ φορολογικὰ διαμερίσματα καθορίζονται εἰδικῶς δι' ἀποφάσεων τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 7 φόρος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν ὁρίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 ο)ο) ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου δι' ἑκάστην ὀκᾶν ἐλαιῶν.

2. Ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φόρου καθορίζεται καθ' ἕκαστον μῆνα, εἴτε ἐνιαία καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν εἴτε καὶ διάφορος κατὰ περιφερείας ταύτης ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν ὡς πρὸς τὰς τιμὰς τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων βρωσίμων ἐλαιῶν, τὰς ποιότητας αὐτῶν κλπ. κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ Β. Διαταγμάτων.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογικὸς συντελεστὴς δὲν προσαυξάνεται διὰ προσθέτων ποσοστῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ εἰδικῶν ταμείων, ὀργανισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐν γένει ἢ ὑπὲρ οἱουδήποτε ἄλλου σκοποῦ, γενικοῦ ἢ τοπικοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν διὰ ξηρᾶς, ὁ ἐπὶ τούτων κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται διὰ ζυγίσεως τῶν ἐλαιῶν καὶ εἰσπράττεται πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς αὐτῶν ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῆς παραγωγῆς των.

2. Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν διὰ θαλάσσης, ὁ ἐπὶ τούτων ὡς ἀνωτέρω ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 9 χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ τῶν ἐντεταλμένων ὑπὸ τούτων ὀργάνων εἰδικὴ ἄδεια ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς, ἥτις δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύῃ περαιτέρω τὴν, δι' ἣν αὕτη ἐξεδόθη, ποσότητα τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐλαιῶν.

2. Βρώσιμοι ἐλαῖαι ὑποβληθεῖσαι ἅπαξ εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπὶ τούτων φόρον δὲν ὑπόκεινται εἰς ἕτερον τοιοῦτον κατὰ νέαν τυχὸν μεταφορὰν ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον μετηνέχθησαν, ἐφ' ὅσον ἡ νέα αὕτη μεταφορὰ ἢ ἡ ἐξαγωγὴ τούτων ἐνεργεῖται τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τοῦ ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς των. Αἱ μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐξαγόμεναι ἢ μεταφερόμεναι ἐλαῖαι ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀσχέτως ἂν κατεβλήθη ἐπ' αὐτῶν τοιοῦτος κατὰ προγενεστέραν μεταφοράν των.

3. Αἱ μὴ βρώσιμοι ἐλαῖαι, μεταφέρονται ἐλευθέρως πρὸς ἔκθλιψιν ἐκτὸς τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῆς παραγωγῆς των, μὴ ὑποκείμεναι εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν. Αἱ ἐξαγόμεναι ὅμως ἢ μεταφερόμεναι ἐκ τῶν Νήσων ἢ ἐκ λιμένων τῶν λοιπῶν φορολογικῶν διαμερισμάτων εἰς ἕτερα φορολογικὰ διαμερίσματα ἐλαῖαι θεωροῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς βρώσιμοι καὶ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐπὶ τούτων φόρον τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Γενικαὶ κλπ. διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσονται πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ὡς καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων βρωσίμων ἐλαιῶν.

2. Εἰδικώτερον διὰ τῶν ὡς ἄνω Β. Διαταγμάτων κανονισθήσονται: α) τὰ τῆς ἁρμοδιότητος ἐν γένει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, β) τὰ τοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ Ἐπιτροπῶν ἢ ἄλλων ὀργάνων τῆς ἀκαθαρίστου παραγωγῆς ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν ἑκάστου ὑποχρέου εἰς φόρον κατόπιν ἐπιδόσεως δηλώσεων ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων ἢ καὶ ἄνευ τοιούτων δηλώσεων, γ) τὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ὀργάνων τούτων, δ) τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν ἐλαιοτριβείων ἐν γένει, ε) τὰ τῆς συστάσεως Ἐπιτροπῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἑκάστοτε τιμῆς τοῦ ἐλαίου ἢ πρὸς γνωμοδότησιν περὶ ταύτης ἢ πρὸς ρύθμισιν ἑτέρων θεμάτων τῶν φορολογιῶν τοῦ παρόντος νόμου, στ) τὰ τῆς συντάξεως φορολογικῶν καὶ χρηματικῶν καταλόγων, ζ) τὰ τῆς δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὰς φορολογίας ταύτας ἐγγράφου, η) τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς εἰς δόσεις καταβολῆς τούτου, θ) τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀκαθαρίστου παραγωγῆς ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν εἰς τὰς περιπτώσεις ὑποχρέων ἐχόντων ἐλαιόδενδρα εἰς περιφερείας πλειόνων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ φορολογικῶν διαμερισμάτων ἢ εἰς περιφερείας διαφόρων οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, ι') τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων βρωσίμων ἐλαιῶν, τὰ τῆς ἐκδόσεως σχετικῶν ἀδειῶν μεταφορᾶς κλπ. ὡς καὶ τὰ τῆς προσλήψεως ἐκτάκτου προσωρινοῦ προσωπικοῦ, ια) τὰ ἐπιτρεπόμενα ἔνδικα μέσα ἐν γένει ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων, τῶν φορολογικῶν ὀργάνων καὶ παντὸς τρίτου. ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνδίκων μέσων τούτων, ιβ) τὰ τοῦ καθορισμοῦ πάσης σχετικῆς προθεσμίας, ιγ) τὰ τῆς ὁρκοδοσίας καὶ τῶν εὐθυνῶν παντὸς ἰδιώτου ἀναλαμβάνοντος καθήκοντα ἐπὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρων, ιδ) τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τῶν φόρων τούτων, ιε) τὰ τῆς παραγραφῆς ἀποζημιώσεων, ἐξόδων κινήσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων εἰς τοὺς ἀσχολουμένους ἐν γένει ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω φορολογιῶν, καθὼς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, ὡς καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων βρωσίμων ἐλαιῶν, ἀποδίδεται α) ποσοστὸν δέκα τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (14 ο)ο) αὐτῶν ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, β) ποσοστὸν ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο)ο) αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς καὶ γ) ποσοστὸν ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο)ο) αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

2. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ποσοστῶν τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τρίτων ἐσόδων καὶ κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι'

προσάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶσα πρᾶξις ἢ παράλειψις τῶν ὑποχρέων εἰς τοὺς φόρους τοῦ παρόντος νόμου ἀποσκοποῦσα τὴν ἀποφυγὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς καταβολῆς τῶν φόρων τούτων συνεπάγεται τὴν πιβολὴν προσαυξήσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διαταγμάτων ὁρισθησόμενα.

2. Οἱ ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες νὰ παράσχωσι διατιθέμενα παρ' αὐτῶν στοιχεῖα καὶ πληροφορίας πρὸς τὰ ἐντεταλμένα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὄργανα ἢ Ἐπιτροπάς, ὡς καὶ οἱ παρέχοντες ἀνακριβῆ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας, τιμωροῦνται, κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοὐλάχιστον 50.000 δραχμῶν. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται ὁμοίως καὶ οἱ ἐνεργοῦντες ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν βρωσίμων ἐλαιῶν ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τούτων κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου.

3. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπάλληλοι Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ οἱαδήποτε ἕτερα πρόσωπα ἀρνούμενα νὰ ἐκτελέσωσιν ἀνατεθέμενα αὐτοῖς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενα Β. Διατάγματα καθήκοντα ἢ ἀδικαιολογήτως ἀπέχοντα τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν ἢ ἄλλως ἀμελοῦντα ἢ ἐνεργοῦντα καθ' ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς χρηματικὸν πρόστιμον ἀπὸ 10.000 μέχρι 50.000 δραχμῶν ἐπιβαλλόμενον διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Συντρεχούσης ζημίας τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλων ἐπιβαρυντικῶν στοιχείων ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ποιναὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰς πράξεις ἢ παραλείψεις τῶν προσώπων τούτων προβλέπεται βαρυτέρα ποινὴ ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὁπότε ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ αὕτη.

Ἄρθρον 14.

1. Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία εἶναι ἀμισής. Εἰδικώτερον τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος βαλλομένων φορολογιῶν ἐκδιδόμενα ἢ ὁπωσδήποτε χρησιμοποιούμενα ἔγγραφα ὡς καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ πάσης ἀρχῆς ποποιήσεις ἢ ἀντίγραφα πρὸς χρησιμοποίησιν ἐπὶ τῶν φορογιῶν τούτων δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, τὰ δὲ προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα ἢ αἰτήσεις ἐν γένει ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς καταβολῆς ἐνσήμων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου ταμείου, ἱδρύματος ἢ σκοποῦ.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει, προσδιορίζει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν δαπάνην κρινομένην ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενος ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46, ὑπαγομένης ἐξ ὁλοκλήρου εἰς φόρον τῆς ἤδη συγκομισθείσης ὡς καὶ τῆς συγκομισθησομένης παραγωγῆς ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τούτου. Διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46 ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος προβλεπομένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθήσεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Καταργοῦνται τὰ Νομ. Διατάγματα ὑπ' ἀριθ. 1554)942 «περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν», 1602)1942 «περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν» καὶ 2000)942 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν κατὰ κοινότητα καὶ κατανομῆς αὐτοῦ εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων παραγωγῶν». Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις, ἀφορῶσα τὴν ἐπιβολὴν οἱαδήποτε φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν ἢ τροποποιοῦσα ἢ συμπληροῦσα τὰ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματα ὡς πρὸς τὴν ἐπιβληθεῖσαν δι' αὐτῶν φορολογίαν καὶ τὸ παρακράτημα ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν.

3. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Η. 2391 τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1945 διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τῆς περιφερείας Γενικῆς Διοικήσεως Ἠπείρου, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ἡ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων διεξαγωγὴ δημοπρασιῶν ἐνοικιάσεως δικαιώματος συλλογῆς ἐλαιοκάρπου.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται ὁμοίως καὶ προκειμένου περὶ τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 323)1945 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς, ἀναστολῆς καὶ διαρρυθμίσεως ἐνίων φορολογιῶν» στρεμματικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν καλλιεργησίμων καὶ πεφυτευμένων γαιῶν.

Ἄρθρον 17.

Κατὰ τὰ σταφιδικὰ ἔτη 1943—44 καὶ 1944—45 ἀπαλλάσσεται ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Νόμου 6028 ἐγγείου φόρου κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἄλλως ἐν αὐτῷ ρητῶς ὁρίζεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

---

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 825.

Περὶ ὁρισμοῦ συντελεστῶν καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν ἐκ φόρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρων βεβαιωμένων ἢ βεβαιωθησομένων α') τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 «περὶ εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτισάντων», β') τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν ἀσκούντων ἐμπόριον, βιομηχανίαν κλπ.», γ') τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς», ἐξοφλούμεναι μετὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1946, καταβάλλονται ὑπολογιζόμεναι ἐπὶ συντελεστὴν κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὰς ὑφισταμένας ἑκάστοτε οἰκονομικὰς συνθήκας, καθορίζεται ὁ συντελεστὴς ἐξοφλήσεως τῶν εἰσπραττομένων ἐντὸς ἑκάστου μηνὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων χρεῶν.

Ο συντελεστής εξοφλήσεως δύναται να καθορίζηται διὰ βραχύτερα τοῦ μηνὸς χρονικὰ διαστήματα καὶ νὰ εἶναι διάφορος κατ' εἶδος φόρου.

2. Οἱ Δημόσιοι Ταμίαι ὀφείλουσι νὰ συνεισπράττωσι μετὰ τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης ὀφειλῆς καὶ τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συντελεστοῦ ἐξοφλήσεως τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσπράξεως, ἥτις διαφορὰ βεβαιοῦται οἰκοθεν ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δόσεων τῶν ληξιπροθέσμων μετὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου 1946, ἐφ' ὅσον ὅμως ἤθελον αὗται καταβληθῆ μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς τῶν μηνῶν Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1946 αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται μόνον ἐφ' ὅσον αὗτη ἤθελε καταβληθῆ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945 προθεσμίας.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, δύναται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ ἄλλων φορολογιῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, ὧν μετοχαὶ ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ 1)5 τοὐλάχιστον τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἔχουσι διατεθῆ διὰ διαθήκης μετόχου ὑπὲρ κοινωφελοῦς σκοποῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039)1939, δύναται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐθνικῶν Κληροδοτημάτων, νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν συνεπειῶν ὑπερημερίας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)45, ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη, ὡς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου, ἐπιτρεπομένης ἅμα καὶ τῆς εἰς πλείονας τῶν ἓξ δόσεων πληρωμῆς τοῦ καταλογισθέντος φόρου, ἐὰν ἄνευ τῆς παροχῆς τῶν διευκολύνσεων τούτων παρακωλύεται οὐσιωδῶς ἡ ἐκτέλεσις τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ ἐπιστροφῆς φόρου εἰσπραχθέντος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 - 4 τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς ἐπιστρεπτέον ποσὸν θεωρεῖται τὸ ποσὸν τὸ προκῦπτον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς, ἐπὶ τοῦ ἐπιστρεφομένου φόρου, τοῦ συντελεστοῦ ἐξοφλήσεως τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν διατάσσεται ἡ ἐπιστροφή.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

(5)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 826.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπ φασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑ πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται:

α΄) Νὰ θεσπισθῇ ἀφορολόγητον ποσόν, λόγῳ ἐλαχίστ συντηρήσεως, εἰς τὸν φόρον καθαρῶν προσόδων Κατηγορ Α΄ (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) καὶ Β΄ (εἰσοδημάτων γαιῶν).

β΄) Νὰ ἐπιβληθῇ πρόσθετος φόρος, ἀναλογικὸς ἢ προ δευτικός, Κατηγορίας Α΄ τῶν καθαρῶν προσόδων μέχρι τ ἀκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30 ο)ο) ἐπὶ τῆς φορολογητέας κ θαρᾶς προσόδου ἐξ οἰκοδομῶν, τῆς προερχομένης ἐκ μισθ σεων κινηματογράφων καὶ θεάτρων περὶ ὧν προβλέπουσιν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255)1945 «πε ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων», ὡς οὗτος ἰσχύει τροποπ ηθείς. Τοῦ προσθέτου τούτου φόρου ἐξαιρεῖται τὸ ποσὸν τ φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου, τὸ προερχόμενον ἐκ τ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, μισθωτικῆς ἀξί τῶν οἰκοδομῶν τούτων τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1940, προσ ξημένης κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου π ρεχομένας γενικὰς αὐξήσεις ἐπὶ τῶν μισθωμάτων τῶν κα στημάτων.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως δύναται νὰ ἐφ μόζωνται καὶ ἐπὶ μισθώσεων οἱωνδήποτε ἄλλων ἐπιχειρήσ τῶν ὁποίων τὸ μίσθωμα ἔχει συμφωνηθῇ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τ εἰσπράξεων.

γ΄) Νὰ αὐξομειῶνται τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 2 καὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 324)1945 προβλεπόμε ποσοστὰ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων ΣΤ΄ Κατηγορίας μοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν), τὰ κλιμάκια τῆς φορο γητέας προσόδου, καθὼς καὶ τὸ ἐλάχιστον ὅριον συντη σεως.

δ΄) Νὰ αὐξομειῶται τὸ ποσὸν τὸ ἀπαλλασσόμενον τοῦ ρου καθαρῶν προσόδων Κατηγοριῶν Δ΄ (κερδῶν ἐξ ἐμπο κῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) καὶ Ζ΄ (ἀμοιβῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων), λόγῳ ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ρολογίαν ἐπιτηδεύματος.

ε΄) Νὰ αὐξομειῶται τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύμα τῶν εἰς κατάταξιν ὑποκειμένων ἐπιτηδευματιῶν καὶ τῶν λο πῶν περιπτώσεων, ὡς καὶ τῆς τεκμαρτῆς προσόδου τῆς ἀ τιστοιχούσης εἰς τὸν καθορισθησόμενον φόρον ἐπιτηδεύματο

στ΄) Νὰ παρατείνηται ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 20 κ 29 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων πινάκ συντελεστῶν, ὡς οὗτοι ἴσχυσαν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτ 1945—46.

ζ΄) Νὰ θεσπισθῇ ἀφορολόγητον ποσόν, λόγῳ ἐλαχίστ συντηρήσεως, διὰ τὰς ἀμοιβὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸν φ ρον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κώδικος φορολ γίας καθαρῶν προσόδων.

η΄) Νὰ αὐξομειῶται τὸ ἀφορολόγητον ὅριον διὰ τὸν ὑπ χρεων καὶ δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος αὐτοῦ συνοικούντ προσώπων, τὰ ποσὰ τῶν κλιμακίων τῆς φορολογητέας προ όδου καὶ οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ἑκάστου κλιμακίου Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐπὶ τῆς συνολικ καθαρᾶς προσόδου.

2. Διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Δι ταγμάτων καθορισθήσεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τ δι' αὐτῶν γενησομένων μεταβολῶν καὶ τὰ εἰσαθήματα, ἐφ' ἃ αὗται θὰ ἐφαρμόζωνται.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰς βάρος τῶν μισθωτῶν ἀστικῶν ἀκινήτων εἰδικὴ εἰσφορὰ ἀνερχομένη μέχρι ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100 ο/ο) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν αὐξήσεων ὧν παρεχομένων διὰ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων.

2. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ ἐπιβάλληται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰς βάρος μισθωτῶν βοσκησίμων γαιῶν, εἰδικὴ εἰσφορὰ ἀνερχομένη μέχρι διακοσίων ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200 ο/ο) ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν αὐξήσεων τῶν παρεχομένων διὰ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

3. Διὰ τῶν ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Διαταγμάτων, καθορισθήσεται ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ ὁποίου θέλει ἀρχίσει ἡ καταβολὴ τῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς, οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν ταύτης, οἱ ἀπαλλασσόμενοι ἐξ αὐτῆς, ὁ χρόνος ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐσόδου τούτου, τὰ ἀσκούμενα ἔνδικα μέσα καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 182)1945 εἰδικῆς φορολογίας τῶν κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον πλουτησάντων παραγράφεται τὴν 31 Μαρτίου 1946. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παρατείνηται ἡ προθεσμία αὕτη τὸ πολὺ ἐπὶ τοίμηνον εἰσέτι.

2. Μέχρι τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 προθεσμίας δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ νὰ κοινοποιηθῇ ἀπόφασις τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 182)1945 καὶ δι' ὅσας ὑποθέσεις ἐκοινοποιήθησαν ἀρχικαὶ ἀποφάσεις τῆς φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀν. Νόμου 646)1945.

Ἄρθρον 4.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 προθεσμία καταβολῆς τῶν τεσσάρων πρώτων δόσεων τοῦ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Αἱ ὑπὸ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 ὁριζόμεναι συνέπειαι, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς ἄρχονται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρασχεθησομένης προθεσμίας.

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945, εἶναι ὅτι, διὰ νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ εἰσαγωγεὺς ἐκ τοῦ φόρου πλουτησάντων τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 ἐπὶ τῶν ὠφελημάτων ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσαχθέντων εἰδῶν, δέον νὰ ὑπήχθη διὰ τὰ αὐτὰ εἴδη εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 «περὶ ἐπιβολῆς ἐφ' ἅπαξ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς» εἴτε κατόπιν δηλώσεως τούτου, εἴτε κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, καταστάσης ὁριστικῆς.

3. Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 651)1945 συμψηφισμὸν εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν τοῦ φόρου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 182)1945 τοῦ καταβληθέντος μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1945, τὸ καταβληθὲν ποσὸν πολλαπλασιάζεται ἐπὶ συντελεστὴν ὁριζόμενον γενικῶς ἢ καθ' ἑκάστην περίπτωσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ συντελεστοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς καὶ κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1945 οἰκονομικαὶ κλπ. συνθῆκαι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 697)1941, καθ' ἣν ἀνεσπάλη ἐπὶ ἓν ἔτος ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου παραταθεῖσα διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2016)1942, διὰ τοῦ Νόμου 1111)1943 καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 138)1945, παρατείνεται ἐκ νέου ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 14 Νοεμβρίου 1945.

Ἄρθρον 6.

Τὰ πάγια τέλη χαρτοσήμου τῶν κάτωθι ἀναφερομένων καὶ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων «περὶ τελῶν χαρτοσήμου» περιλαμβανομένων ἐγγράφων καθορίζονται ἐφεξῆς ὡς κάτωθι :

1. Πᾶσα ἀναφορὰ ἰδιωτῶν, ἑταιριῶν, σωματείων, ἑνώσεων, συνεταιρισμῶν καὶ συλλόγων, διευθυνομένη πρὸς ἀρχήν τινα τοῦ Κράτους, δημοσίαν, δημοτικήν, κοινοτικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἢ πρὸς ὀργανισμοὺς καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει δημοσίου δικαίου, ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν (100).

2. Πᾶσαι αἱ πρὸς δικαστικὰς ἀρχὰς αἰτήσεις, αἱ μὴ εἰδικῶς ὑποβεβλημέναι εἰς ἀνώτερον τέλος, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν (100).

3. Κύρωσις ὑπογραφῆς ἐνεργουμένη παρὰ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ παρ' οἱουδήποτε προσώπου ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πεντήκοντα (50).

4. Ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, ὅσα δημοσία, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχὴ ἐπισήμως κεκυρωμένα ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδιωτῶν, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος κατώτερον, τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον τέλος.

5. Ἀντίγραφα ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος κατώτερον, τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον τέλος.

6. Πάντα τὰ μὴ ἐπισήμως κεκυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, οἱουδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἐκδότης αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα (150).

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος κατώτερον, τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόσπασμα αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον τέλος.

7. Τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικά, βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικά, ὅσα δημοσία, δημοτική, κοινοτικὴ ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἐπισήμως κεκυρωμένα, ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδιωτῶν, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν τριακοσίων (300).

8. Πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν τριακοσίων (300).

9. Ἰδιωτικὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ διπλότυπα καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἐγγράφων, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

10. Ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα παρ' ἀνεγνωρισμένων σωματείων, συλλόγων, ἑνώσεων, συνεταιρισμῶν καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος κατώτερον τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον τέλος.

11. Τὰ ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συνταχθησόμενα πληρεξούσια ἀπαγορευομένου τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ διορισμοῦ πληρεξουσίων ὑπὸ τῶν μὴ ὁμοδίκων ἢ τῶν μὴ συνδεομένων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος, αἱ παρὰ συμβολαιογράφοις καταθέσεις γραμματίων παρακαταθηκῶν οἱουδήποτε ποσοῦ, ὡς καὶ αἱ ἀναλήψεις αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πεντακοσίων (500).

12. Τὰ ἐπικεκυρωμένα ἔγγραφα, ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα, τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

13. Ἄδεια ἐκδιδομένη ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτι-

κῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ μὴ ὑποβεβλημένη εἰδικῶς εἰς ἀνώτερον τέλος, ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων (200).

Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν παρ' ἐμπόρων δι' ἐμπόρους ἐκδιδομένων τιμολογίων ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς δύο τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων ποσῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 653)45 «περὶ διαρρυθμίσεως ἐνίων φορολογιῶν» προβλεπομένη τρίμηνος προθεσμία, πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ αὐξήσεως, μειώσεως, καταργήσεως ἢ ἐνσωματώσεως τῶν προσθέτων ποσοστῶν καὶ προσθέτων φόρων ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης ἢ μεταφερομένης σταφίδος, παρατείνεται ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβαλόντες ὡς καὶ οἱ ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ ταύτης καταβάλλοντες τὴν κατὰ τὴν παράγραφον α' τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου 653)45 διαφορὰν φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ καυστικοῦ νατρίου, ἀνθρακικοῦ νατρίου καὶ καυστικοῦ καλίου, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Νόμου προβλεπομένης προσαυξήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ὡς ἄνω διαφορᾶς φόρου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ μεταβιβάσεων ἀκινήτων συντελουμένων πρὸς Ἕλληνας τὸ γένος Δωδεκανησίους μονίμως ἐγκατεστημένους εἰς Δωδεκάνησον διὰ τὰ ὁποῖα ἀκίνητα εἶχον ὑπογραφεῖ μέχρι τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 προσύμφωνα μεταβιβάσεως ὑπὸ τῶν ἰδίων προσώπων, προς τὰ ὁποῖα συντελοῦνται μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος αἱ μεταβιβάσεις, ἅτινα προσύμφωνα δὲν ἐξετελέσθησαν λόγῳ κινδύνου διώξεως ἢ λόγῳ τῆς ἐπακολουθησάσης ἐμπολέμου καταστάσεως, ὅ τε φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ οἱωνδήποτε τρίτων τέλη καὶ δικαιώματα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῶν προσυμφώνων τούτων ἀξίας τῶν ἀκινήτων, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβιβάσεις αὗται γίνονται πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἐν τοῖς προσυμφώνοις ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑπὸ τρίτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐκτήσαντο τὰ ἐν λόγῳ ἀκίνητα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν προσυμφώνων καὶ ἐντεῦθεν.

2. Ἡ ἰδιότης τοῦ Δωδεκανησίου καὶ ἡ ἐν Δωδεκανήσῳ μόνιμος ἐγκατάστασις ἀποδεικνύονται διὰ πιστοποιητικοῦ τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ δημοτικῶν ἀρχῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὁρίζεται τετράμηνος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος, ἐπιτρέπεται, προκειμένου περὶ ἅλατος χορηγουμένου διὰ τὴν ἅλισιν βρωσίμων ἐλαιῶν ἢ κίτρων προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἁλιπάστων, ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 762)1917 καταβολὴ τῆς ἐκ τῆς αὐξήσεως διαφορᾶς ἀναβάλληται μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ μέχρι τοῦ χρόνου τῆς τυχὸν διαθέσεως πρὸς κατανάλωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐν λόγῳ εἰδῶν.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων ἤδη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αὐξήσεων τῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος, τοῦ χορηγουμένου διὰ τὴν ἅλισιν βρωσίμων ἐλαιῶν ἢ κίτρων ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ἁλιπάστων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ ταύτης διαφορὰ δὲν κατεβλήθη.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΚΩΝΣΤ. ΡΕΝΤΗΣ

(6)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 827.

Περὶ διαρρυθμίσεως ἀπαιτήσεων ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων, βάσει τοῦ Νόμου 118.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπορρίπτουσαι τελεσιδίκως ἀγωγὰς ὡς ἀπαράδεκτους ἐκ τοῦ Νόμου 118, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ τοῦ Νόμου 765)1943 ἀποκλειστικῆς προθεσμίας, ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των ἡ δὲ ὑπόθεσις εἰσάγεται καὶ αὖθις πρὸς κατ' οὐσίαν ἔρευναν εἰς τὸ οἰκεῖον Δικαστήριον, Πρωτοδικεῖον ἢ Πρωτοδικεῖον ἐφ' ὅσον ἔχει ἀσκηθῇ ἔφεσις διὰ κλήσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
ΗΡ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΙΣΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου